

منهای فوتبال

بسکتبال بدون اسپانسر لباس

فدراسیون بسکتبال اوایل سال خبر از قرارداد بستن با شرکت پیک داد اما مسئولان پیک بعد از چند ماه قرارداد خود را فسخ کرده‌اند و تیم ملی ایران در حال حاضر اسپانسر لباس ندارد و حتی در دو دیدار اخیر انتخابی جام جهانی به صورت رایگان با لباس‌های این شرکت بازی کرده‌است. حتی تیم دختران نوجوان هم با لباس‌های یک شرکت ایرانی راهی مسابقات قهرمانی آسیا شد. با این شرایط فدراسیون بسکتبال که هنوز در جذب منابع مالی مناسب دستاور د خوبی نداشته مبلغ سالانه ۱۳۰ هزار دلار را که تقریباً یک چهارم بودجه سالانه‌اش است از دست داده و نتوانسته جایگزینی برای این شرکت انتخاب کند تاچالش‌های رامین طباطبایی رییس فدراسیون که از همان صحبت‌های اولیه‌اش تکیه بر بودجه وزارت زده بود، بیشتر از گذشته شود! همچنین در کنار بحث لباس، باید به غیبت بسکتبال ایران در سه رویداد مهم بین‌المللی هم اشاره کرد. طبق اعلام فدراسیون جهانی بسکتبال خرداد سال آینده جام جهانی سه‌نفره در رده زیر ۱۸ سال و در دو بخش دختران و پسران در اولانیاتور مغولستان برگزار می‌شود که در این رویداد تیم دختران و پسران ایران حضور ندارند. همچنین بیست و هشتم خرداد تا دوم تیر سال ۹۷ نیز آمستردام هلند میزبان جام جهانی سه نفره بزرگسالان است که در این مسابقات نیز تنها تیم بانوان ایران حضور خواهد داشت و تیم مردان غایب است. دهم تا چهاردهم مهر سال آینده نیز قرار است جام جهانی دختران زیر ۲۳ سال در شیان چین برگزار شود که تیم ملی ایران نیز در این رویداد حضور دارد. ولی در همین زمان و در همین شهر رقابت‌های پسران نیز برگزار می‌شود اما تیم ملی ایران در این جام جهانی نماینده‌ای نخواهد داشت.

■ ■ ■

بنی تیم در هاله انتخابات!

با اینکه از حمید بنی تیمم به عنوان یکی از گزینه‌های ریاست فدراسیون کشتی نام برده می‌شود و برخی هاز حالا او را جایگزین رسول خادم می‌دانند، سرپرست فدراسیون قصد ندارد تصویر روشنی از تصمیمش برای ورود به انتخابات ارائه کند. او در این رابطه گفت: «زمانی که ثبت‌نام آغاز نشده به صورت قطعی نمی‌توانم بگویم کاندیدا می‌شوم یا خیر. چیزی که می‌توانم بگویم این است که برای حضور در انتخابات نه ادعایی دارم و نه اصراری اما اعتقاد دارم که باید از همه بزرگان کشتی استفاده کرد البته این موضوع زمانی اتفاق می‌افتد که این بزرگان هم تمایلی به همکاری داشته باشند. من با اعضای شورای فنی مشورت خواهم کرد و اعضای این شورا خیلی قابل احترام هستند اما تصمیمات نهایی را در خصوص مسایل فنی خودم می‌گیرم.»

■ ■ ■

تماس‌های مشکوک برای اساسنامه!

با توجه به اینکه قرار است اساسنامه کمیته ملی المپیک توسط اعضای مجمع روز ۲۵ دی به تصویب برسد، گفته می‌شود تماس‌هایی با اعضای مجمع گرفته شده که به تصویب اساسنامه رای دهند که در واقع تغییراتی هم انجام نشود. این در حالی است که در اساسنامه دیگر کشورهای آسیایی و اروپایی و همینطور کمیته بین‌المللی المپیک، دبیر کل و خزانه‌دار با پیشنهاد رئیس و تأیید هیات اجرایی انتخاب می‌شوند اما در ایران اعضای مجمع در رای‌گیری این نفترات را انتخاب می‌کنند. شرایط این روزهای قبل از مجمع کمیته ملی المپیک به صورتی است که احتمال شایعه‌سازی برای تخریب چهره افرادی که در حال حاضر با رای اعضای مجمع سر کار خود هستند و طبیعی است که تمایل زیادی به تغییر اساسنامه نداشته باشند، وجود دارد. از طرف دیگر عده‌ای هم قاطعانه از از تلاش و تماس‌ها با روسای فدراسیون‌ها جهت رای ندادن به تغییرات اساسنامه صحبت می‌کنند.

■ ■ ■

ورزشی بدون احترام

محمد صمیمی نایب قهرمان پر تاپ دیسک آسیا دیگر دوومیدانی‌کاری است که منتقد این روزهای فدراسیون است. او می‌گوید: «لان که فکر می‌کنم می‌گویم بزرگ‌ترین اشتباه‌زندگی‌ام این بود که به دوومیدانی آدمم، وقتی با چندین مدال آسیایی و جهانی هیچ حمایتی وجود ندارد به نوجوانان و جوانانی که می‌خواهند به سمت این رشته بیایند توصیه می‌کنم که آینده‌خودشان را خراب نکنند، نه حقوقی وجود دارد، نه قرار دادی با باشگاه‌ها، هیچ چیز سر جایش نیست، هیچ احترامی دیگر در این رشته وجود ندارد.»

درباره مقایسه عجیب وینفرد شفر برای دفاع از الحاجی گرو

بهانه‌های قرمز آقای شفر!

سر مربی آلمانی استقلال، پرکارترین چهره فوتبالی «شب یلدا» بود و با حضور در استودیوی شبکه یک، تیتروهای زیادی را به رسانه‌های فوتبالی داد. مثل همیشه، وینفرد شفر شوخی‌های خاص خودش را داشت و با همان لحن همیشگی، به سوال‌های مجری تلویزیون پاسخ داد. این بار هم او فراموش نکرد که استقلال را به یکی از باشگاه‌های بزرگ دنیا تشبیه کند و البته برای رقیب سنتی این باشگاه، کری بخواند. پرسپولیس تقریباً هیچ‌وقت در مصاحبه‌های این مربی گم نمی‌شود. لایه‌لای همه جملات کری‌وار برای قرمزها، شفر در انتقاد از رسانه‌ها مقایسه عجیبی انجام داد و مدعی شد گادوین منشا با وجود گل نزدن، فشاری به اندازه الحاجی گرو را تحمل نکرده‌است. نام بردن از یک بازیکن پرسپولیس توسط سر مربی استقلال در یک مصاحبه کاملاً معمولی، به اندازه کافی عجیب به نظر می‌رسد اما آیا این مقایسه، اصلاً نسبتی با منطق دارد؟

آرژاناری

راه وینفرد شفر، هرگز از رسانه‌ها جدا نمی‌شود. او یک مربی کاملاً رسانه‌ای است و علاقه زیادی دارد تا به جز زمین فوتبال و نیمکت مربیگری در قاب‌های دیگری نیز دیده شود. به همین خاطر بود که مرد آلمانی بخش مهمی از دوران بدنسازی تابستانی تیمش را از دست داد تا در یک تلویزیون آلمانی به تحلیل دیدارهای جام جهانی

بپردازد. او حتی در بازگشت به ایران نیز چند بار در برنامه عادل فردوسی‌پور ظاهر شد تا با وجود مشغله‌های فراوان تابستانی در استقلال، همچنان فرصت حضور در تلویزیون را از دست ندهد. این مربی در چند مقطع مختلف وارد چالش جدی با رسانه‌ها و حتی خود صداوسیما شده اما به نظر می‌رسد هدف اصلی او از به راه انداختن همه این نزاع‌ها، بیشتر دیده شدن خودش و تیمش باشد. شفر به خوبی از کلمه‌ها

استفاده می‌کند و کاراکتر جذابی برای مصاحبه دارد. همین دلایل کافی بود تا او در طولانی‌ترین شب سال در یکی از پرمخاطب‌ترین برنامه‌های تلویزیونی به عنوان مهمان انتخاب شود و رویه‌روی علی ضیاء را بگیرد. صحبت‌های وینفرد روی آنتن، بی‌شباهت با همیشه نبود. او باز هم از غارت تیمش در پنجره نقل و انتقالات تابستانی صحبت کرد، باز هم استقلال را بسیار شبیه به رئال مادرید دانست و باز هم جملات

فشار مضاعفی می‌داند که روی شانه‌های گرو و نویمایر قرار داشت. او تأکید دارد که خبرنگارها بیش از حد درباره عملکرد ضعیف الحاجی گرو صحبت کرده‌اند اما توجهی به آمار ناامیدکننده گل‌زنی مهاجم تیم حریف گادوین منشان‌شان نداده‌اند. ظاهر اشفر برای دفاع از خرید خودش برای باشگاه، دوبازیکن را روی کف‌های یکسکان ترازو قرار می‌دهد اما حقیقت آن است که بین الحاجی و گادوین، تفاوت‌های بسیار بزرگ و پررنگی وجود دارد.

امضای قرارداد با الحاجی گرو، به تدریج تبدیل به یک کابوس بزرگ‌برای استقلالی‌ها شد. آن چه فشار زیادی را در اطراف این بازیکن به وجود آورد، مصاحبه خود شفر برای مقایسه این بازیکن با مامه‌تیام بود. مرد آلمانی تأکید داشت که الحاجی در صورت بازی برای تیم فصل گذشته استقلال می‌توانست گل‌های بیشتری نسبت به تیام به ثمر برساند. مشکل گرو اما فقط همین «فشار» نبود. او در تیم‌های سابقش نیز آمار گل‌زنی قابل توجهی نداشت و هرگز یک گل‌زن مادرزاد به شمار نمی‌رفت. گرو اساساً عادت داشت پشت به دروازه فوتبال بازی کند و به نظر می‌رسید برای بازی به عنوان یک مهاجم ساخته نشده‌است. او در ۹ بازی برای استقلال تنها یک گل به ثمر رساند اما در همان مسابقه منجر به گل‌زنی در جام حذفی، یک موقعیت فوق‌العاده را به سادگی از دست داد و در حذف زود هنگام تیمش در این تورنمنت سهیم شد. گادوین منشان نیز در این فصل از لیگ برتر تنها یک گل به ثمر رسانده اما نباید فراموش کرد که بارها نقش مهمی در پیروزی‌های تیمش داشته‌است. او در دیدار پایانی نیم‌فصل مقابل پارس جنوبی موفق به گل‌زنی نشد اما یک پاس گل تماشایی به امید عالیشاه داد و شرایط را برای به ثمر رسیدن گل دوم علی علیپور نیز فراهم کرد. گادوین در لیگ قهرمانان

نکته به نکته

انتخاب تیم جدید از دست داده تا همچنان در ناتینگهام فارست نقشی به جز بازیکن نیمکت‌نشین نداشته باشد. مهدی طارمی در قطر با انبوهی از انتقادهارویه‌رو شده و کاوه رضایی نیز با این روند خیلی زود در فهرست مازاد باشگاه بر وژ قرار خواهد گرفت. حتی علی‌قلی‌زاده که در شارلوا فوق‌العاده نشان داده، در بدترین زمان ممکن با مصدومیت روبه‌رو شده و حداقل دو بازی اول تیم ملی در جام ملت‌ها را از دست خواهد داد. بزرگ‌ترین نگرانی‌اما به علیرضا جهانبخش مربوط می‌شود. ستاره‌ای که تقریباً همه رسانه‌های انگلیسی او را در فهرست خریدهای ناموفق تابستانی لیگ برتر قرار داده‌اند. گران‌ترین خرید تاریخ باشگاه برایتون در این فصل نه گلی به ثمر رسانده و نه هیچ پاس گلی به هم‌تیمی‌ها داده‌است.

لژیونرها زیر ذره‌بین

مرتضی پورعلی‌گنجی پس از چندین هفته مصدومیت، بازگشت به ترکیب یونین بلژیک را با گل‌زنی جشن گرفته‌اما هنوز در دیدیهایی در مورد سطح آمادگی او برای حضور در جام ملت‌ها وجود دارد. صادق محرمی عملاً از دیدارهای اروپایی تیمش هیچ سهمی ندارد و شاید در نهایت از لیست تیم ملی نیز کنار گذاشته شود. وحیدامیری در فوتبال ترکیه ضعیف‌تر از حد انتظار ظاهر شده و بسیاری از دیدارهای این فصل را از روی نیمکت تماشا کرده‌است. سعید عزت‌اللهی قبل از جافاتدن در تیم‌ردینگ مصدوم شده و هنوز نتوانسته به میادین برگردد و کریم انصاری فرد نیز مدت زیادی را برای

اوضاع نگران‌کننده

تیم ملی در شرایطی به استقبال جام جهانی ۲۰۱۸ رفت که لژیونرهای این تیم شرایط درخشانی را پشت سر می‌گذاشتند. علیرضا جهانبخش به تازگی کفش طلای فوتبال هلند را تصاحب کرده بود و درون زمین، مهارتندنی به نظر می‌رسید. کریم انصاری فرد در لباس المپیاکوس در اوج قرار داشت و احسان حاج‌صفی نیز وضعیت نسبتاً خوبی را در لیگ یونان تجربه می‌کرد. سعید عزت‌اللهی در آمکار بالاخره فرصت کافی برای بازی را به دست آورده بود و سامان قدوس بهترین مهاجم فصل لیگ سوئد به‌شمار می‌رفت. حتی کوچی در هیرن‌فیل گل‌های مهمی به ثمر رسانده بود و امیرعابدزاده

گزارش

العین، کاشیما و رویای دور از دسترس باشگاه‌های ایرانی

جایی برای ما نیست!

کردن دیدار فینال آسیا به اوراوردن ژاپن، به دلیل برگزاری جام باشگاه‌های جهان در کشور ژاپن توانست در این جام حاضر باشد. لوکا بوناچیچ و پسر‌ها در اولین مسابقه در این تورنمنت به پیروزی دست پیدا کردند اما در بازی دوم، از رقابت‌ها حذف شدند و فرصت رویارویی با یکی از بزرگ‌ترین تیم‌های دنیای فوتبال را از دست دادند. در همه‌دوره‌های دیگر، فوتبال ایران هرگز سهمی از جام باشگاه‌های جهان نداشته‌است. تلخ به نظر می‌رسد اما باید پذیرفت که فاصله باشگاه‌های وطنی با تیم‌های مطرح غرب و شرق آسیا کمی زیاد شده‌است. به جز «تماشاگر» ایرانی‌ها در سایر فاکتورها قدرت مواجهه با این باشگاه‌ها را از دست داده‌اند. راه میانبر برای شرکت در ورژن باشگاهی جام جهانی، دریافت میزبانی این رقابت‌هاست اما فوتبال ایران حتی

نمی‌تواند خواب چنین اتفاقی را ببیند. ایران برای برگزاری فینال لیگ قهرمانان آسیا در بهترین استادیومش به انبوهی از اصلاحات نیاز داشت و به محض پایان فینال نیز با کنده‌شدن بنرها همه به این نتیجه رسیدند که اصلاحات بزرگی اتفاق نیفتاده‌است. فوتبال ایران برای سال‌ها میزبان هیچ جام مهمی نبوده و برای میزبانی از قهرمان‌های قاره‌های مختلف در رده باشگاهی نیز شانس ندارد.

«پول» مهم‌ترین نقش را در ثبات باشگاه‌های آسیایی ایفا می‌کند. تیمی مثل العین حتی در مرحله گروهی لیگ قهرمانان، استقلال را شکست نداده اما به کمک هزینه‌هایی سرسام‌آور، از بهترین باشگاه دنیای فوتبال پذیرایی می‌کند. این تیم عمر عبدالرحمان را در پنجره نقل و انتقالات به

الهلال عربستان فروخت اما به جای او یک خرید خارجی بزرگ انجام داد و توانست با کنار زدن قهرمان لیبر تادورس، در فینال جام باشگاه‌های جهان رویه‌روی رئال مادرید قرار بگیرد. استقلال ایران نیز بعد از جدایی تیام دچار فروپاشی کامل شد و دیگر در آسیا حرفی برای گفتن نداشت. موفقیت در لیگ قهرمانان تنها مسیر ممکن برای رسیدن تیم‌های ایرانی به جام باشگاه‌های جهان است اما نزدیک شدن در مسیر رقم خوردن این اتفاق وجود ندارد.